

ning, altså at man bruger planloven aktivt til at få udbygget landsbyer og landdistrikter under planmæssige forhold.

Det er jo lige det modsatte, for det betyder endnu mere bureaukrati og endnu mere planlægning, men det er nu på den måde, at jeg ønsker det skal foregå.

Ole Donner (DF):

Dansk Folkeparti er medforslagsstiller til de tre beslutningsforslag, B 131, B 132 og B 133. Vi synes, alle tre forslag burde kunne samle flertal her i Tinget. Vi mener, det er nogle gode forslag.

Med det første, B 131, ønsker vi bedre mulighed for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land. Bemærkningerne giver nogle udmærkede eksempler på det bureaukrati, der finder sted, og beviser efter vores mening, hvorfor sådanne regler burde ændres.

Vedrørende beslutningsforslag nr. B 132, udnyttelse af overflødiggjorte landbrugsbygninger til erhverv eller bolig, vil jeg sige, at vi synes ligefrem, det er uhyggeligt, at det kræver landzonetilladelse at inddrage et enkelt lokale til kontor i en erhvervsvirksomhed. Det mener vi også er bevis nok for, at sådan nogle regler kan og bør man ikke leve med.

Det sidste forslag, beslutningsforslag nr. B 133, drejer sig om muligheder for at indrette en ekstra bolig enten til medhjælper eller i forbindelse med, at man afhænder sin ejendom og skal have generationsskifte. Vi mener, det er helt urimeligt, det, man ser eksempler på, at det ikke er muligt at få lov at bygge en fodermesterbolig eller en aftægtsbolig, fordi der skal være grønne kiler, og at man henviser til intentionerne i loven.

Derfor mener vi, der er rig grund til at lave om på disse regler.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne for de bemærkninger, der er kommet.

Jeg vil jo sige, at fra Socialdemokratiets side var der ikke ret meget at hente. Jeg var noget overrasket over de bemærkninger, der kom, men jeg skal kommentere det lidt nærmere, når jeg gennemgår forslagene. Jeg må så også sige, at fra SF var der jo heller ikke noget, som direkte støttede forslagene.

Jeg vil så glæde mig over, at både De Konservative, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti udtrykte tilfredshed med forslagene, og det er Venstre enig med dem i.

Og så vil jeg sige det på den måde, at som jeg forstod hr. Bent Hindrup Andersen, havde Enhedslisten en række sympatiske forslag, som vi kunne prøve at se, om vi kunne få indopereret i de her forslag, og måske ender det også med, at vi kunne finde nogle helt andre kompromiser. Men jeg oplevede i hvert fald hr. Bent Hindrup Andersen på Enhedslistens vegne sige, at man ville gå aktivt ind i Miljø- og Planlægningsudvalgets arbejde, og det glæder jeg mig meget til.

Så vil jeg gerne have lov til at kommentere forslagene lidt. Hvis vi tager beslutningsforslag nr. B 131, som jo handler om bedre muligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land, er vi nødt til at sige til hinanden, at det jo er tankevækkende, at vi ved festlige lejligheder taler om, at der skal gang i landdistrikterne, gang i landsbyerne, og når så f.eks. en ung mand, eller hvem det måtte være, har fået etableret sig i en af disse nedlagte landbrugsejendomme og f.eks. fået startet et lille snedkerværksted og det begynder at gå rigtig godt, når lokalsamfundet derude kan mærke, at her er arbejdspladser, når det begynder at hjælpe på hele livet derude og vedkommende gerne vil have lov at bygge ud, så siger vi: Det går ikke.

Det, vi må sige, er altså, at så snart der er succes, så siger vi: Nej, det kan vi ikke bruge til noget. Og det er jo netop det, som er det helt bærende i, at vi gerne vil bede ministeren om, at han går ind og finder ud af nogle bedre muligheder.

Om forslaget om overflødiggjorte landbrugsbygninger er jeg nødt til at sige, at det hjælper jo ikke meget, at nogen bekræfter hinanden i her fra talerstolen, at der ingen problem er med at indrette disse bygninger til erhverv eller bolig, når man kan slå op i Naturklagenævnets dagsorden og se sag efter sag efter sag efter sag, hvor der gives afslag. Jeg er nødt til at sige, at man har fjernet sig meget langt fra befolkningen, som oplever – det kan jeg jo se, jeg kan simpelt hen se det i sagsakterne – at de får ikke medhold i amterne. De får ofte medhold i kommunerne, men ikke i amterne.

Jeg ved ikke, hvad det er for undersøgelser, man refererer til, når man siger, at det går rigtig fint. Jeg vil bare konstatere, at i virkelighedens verden, i dagsordenerne i Naturklagenævnet, går det i hvert fald ikke rigtig fint, hvis man skal dømme ud fra, hvad befolkningen ønsker sig. Så det er i høj grad et spørgsmål om, at vi under